

[J. O. Krag.]

erklærede mål. Det var ganske interessant, for hvis jeg for et antal måneder siden skulle have fremsat den tidligere regerings erklærede mål, så var det ord for ord blevet det samme. Hvis det skal resumeres kort, gik det vel ud på, at finansministeren mente, at regeringen skal løse de økonomiske problemer gennem finanspolitik, gennem opkrævning af skatter, og derved skaffe plads til erhvervenes kapitalforsyning og kreditforsyning og gøre dette af hensyn til erhvervenes konkurrenceevne og af hensyn til beskæftigelsen. Det var jo, hr. finansminister, det erklærede og det tydeligt erklærede hensyn og mål, som lå bag indførelsen af momsens for godt et år siden. Men dengang kunne den nuværende finansminister overhovedet ikke forstå denne målsætning. Han stemte imod den med arme og ben; han gik imod den af alle kræfter. Det, der nu er finansminister Poul Møllers erklærede mål, som fremsiges højtideligt her i tinget ved en af de sidste debatter — vel sagtens den sidste — vi får i dette folketingsår, det var dengang den forfærdeligste socialisme: at denne regering — altså ikke denne, men den forhenværende — ville lægge skatter på befolkningen, at man ville føre finanspolitik, det var jo socialistiske fremgangsmåder, som daværende hr. Poul Møller, nuværende hr. finansministeren, med alle de talegaver, han besad — og det var mange — vendte sig imod og sammen med de to andre partier i regeringen stemte imod. Dette er altså en tydelig erkendelse af, i hvert fald for det konservative folkepartis vedkommende, at man i disse uger for et år siden førte en ganske usaglig politik og bekæmpede den daværende regering, som førte den rigtige politik. Det er jo en ganske interessant erkendelse.

Så får vi at vide, at den ordning, man har truffet over for landbruget ved at lade landbruget sammen med et par andre erhverv, men til forskel fra samtlige andre hovederhverv, beholde de på samfundets vegne opkrævede momspenge i en periode, er en politik, der svarer som hånd i handske til det, der er regeringens erklærede mål. Altså det, der ved første- og andenbehandlingen af landbrugsmomsen — hvis jeg må kort betegne det sådan — var en nødløs-

ning, som man kun greb til på grund af en række sørgelige omstændigheder, og som ingen af de tre partiers ordførere for alvor ville forsvare, det ophøjes nu til at være noget, der passer som hånd i handske med regeringens erklærede mål. Ja, det er muligt, det passer som hånd i handske med regeringens erklærede mål, men det passer som en knyttet næve i et blåt øje til finansministerens kasseoverskudspolitik, den kasseoverskudspolitik, der altså heller ikke eksisterer mere.

(Kort bemærkning).

Morten Lange: Jeg er glad ved, at finansministeren også havde erindringen om de falske profeter med i billedet. Det var klogt. Det var netop det, jeg var inde på. Falske profeter er bl. a. dem, som tager til indtægt for sig sådan frugt, som andre har ansat. Falske profeter må også være én af profeterne hr. Erik Kragh og hr. Niels Helveg Petersen, der hver for sig profeterer om en politik under denne regering, men de to linjer har ikke noget med hinanden at gøre. Vi har ikke fået afgjort, hvem der var falsk, men én af dem må dog for regeringen være en falsk profet.

Så var der det spørgsmål, om landbruget skulle have en særstilling, fordi alle andre kunne få lån, nu da der var en bedre rentefod. Men landbruget kan formodentlig også få del i den almindelige renteudvikling. Landbrugets almindelige gældsætning er 38 pct. af handelsværdien, der er lidt op til skorstenen hist og her. Jeg kan ikke se, landbruget har en særstilling, i hvert fald ikke på dette område, og jeg synes, finansministerens argumenter er tvivlsomme. Statsministeren holdt heldigvis nu i sidste omgang op med at tale om hammen. Jeg synes stadig væk, at denne regering ved enden af denne debat står karakteriseret som den skæve hammels regering.

(Kort bemærkning).

Sigsgaard: Hr. Niels Helveg Petersen fremturede med, at det etårige NATO-opsigelsesvarsel ikke er sat ud af kraft. Vel, formelt har man ikke gjort det, men reelt er der enighed i regeringen om, at der intet skal ske med vort medlemskab af NATO i de første 5 år eller så; eller er der